

troer, at det er skeet i en temmelig udstrakt Maalestok. Amtsraadene have afflaaet et langt større Antal end Ministeriet, og jeg kan forsikre det ærede Thing om, at man meget ofte støtter Duffet om Adskillelse paa de allerbesynderligste Grunde, som ikke kunne bestaae overfor en alvorlig Kritik. Jeg troer, at det ikke er gaaet op for Deboerne i de forskjellige Communer, hvilken Fare i oeconomist Henseende de udsætte sig for ved en saadan Adskillelse; stod dette mere klart for deres Blik, vilde de vistnok være meget mere varsonne med at andrage om Adskillelse. Jeg maa saaledes fraraade, at man vedtager Lovforslaget, deels af den først anførte Grund, at det er særdeles betænkeligt at rokke ved en saa vigtig Lov som Landcommunalloven saa kort Tid, efterat den er udkommen, og deels af den sidstnævnte Grund. Jeg troer, at man i det Hele trygt kan overlade til Indenrigsministeren at afgjøre disse Sager som hidtil. Det er vistnok kun ganske sjældent Tilfældet, at en Indenrigsminister vil finde sig foranlediget til at nægte sit Samtykke til Adskillelse, naar der er Enstemmighed tilstede i Amtsraadet; men det har sin Betydning, at den endelige Afgjørelse ligger i Indenrigsministerens Haand, fordi der derved opnåes en Gensartethed i Fremgangsmaaden over det hele Land med Hensyn til dette Forhold, som vistnok maa ansees for ønskelig. Det kan tænkes, at Amtsraadene i Spørgsmaalet om den communale Adskillelse vilde gaae frem efter ganske forskjellige Principer, og at der saaledes vilde fremkomme heelt besynderlige Tilfælde, hvilket ikke vilde bidrage til, at man følte sig tilfreds, hverken med Adskillelsen eller med den communale Ordning i det Hele.

Talber: Det er vistnok gaaet ikke saa saa Medlemmer her i Salen paa samme Maade, som det er gaaet det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgfreds (Hoyer-Møller), at de ere komne til den Anskuelse, at der er ikke saa Punktter i Landcommunalloven, som man kunde ønske anderledes; det er i det Mindste gaaet mig saaledes. Naar imidlertid jeg og de øvrige Herrer, som tilligemed mig have stillet det her foreliggende Lov-

forslag, have indskrænket os til dette ene Punkt, kan jeg for mit Vedkommende sige, at Grunden dertil er den, at det egentlig ikke er nogen Forandring i Landcommunalloven, som herved tilfigtes; det er et Forslag, som gaaer ud paa at hæve et Misbrug af Landcommunalloven, som efter vor Anskuelse har fundet Sted, og som — det gjør mig ondt at maatte sige det — har fundet Sted fra Regjeringens Side. Den høitærede Minister advarede imod at foretage en Forandring i Landcommunalloven efter saa kort Tids Forløb; thi det maatte jo dog være det høie Things og vistnok hele Rigsdagens og hele Folkets Duffe, at Landcommunalloven maatte faae Tid til at spire i Folkets Bevidsthed. Men hvorledes skal den kunne det, naar en af dens Bestemmelser ikke bliver opfyldt, og ikke bliver opfyldt, fordi Ministeriet nævner Uvillie imod at opfylde den i den Aand, i hvilken den er givet. Ganste vist har man i denne Henseende forskjellige Bete at gaae; man kunde opfordre Regjeringen og lægge den paa Hjerte ved en Forespørgsel eller paa anden Maade at opfylde denne Bestemmelse; men det er allerede skeet og skeet forjæves i forrige Samling. Rigtignok var det ikke over for den nuværende høitærede Indenrigsminister, at dette skete, og der har derfor været Spørgsmaal, om man ikke skulde gjentage overfor ham den Forespørgsel, som i forrige Samling blev rettet til hans høitærede Forgænger. Imidlertid have vi troet det rigtigt at give vor Henstilling til den høitærede Indenrigsminister den bestemte Form, som ligger i et Lovforslag, og netop derved at antyde, at vi egentlig, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) yttrede, betragte Ministerens Samtykke til en saadan Adskillelse mere som en Formsig, som en Control, end som det, hvorpaa det kommer an. Afgjørelsen maa vistnok ligge i Amtsraadets Haand — den høitærede Indenrigsminister har heller ikke nægtet, at dette virkelig var Meningen ved Lovens Givelse —, og den Myndighed, som er overladt Ministeren i denne Sag, maa nærmest betragtes som en Control med, at Amtsraadet ikke giver saadanne Tilladelser i Tilfælde, hvor det ikke kan siges at stemme med Lovens Ord